meile ſure ſagi taggaſt. Kolm ſadda perret Wallakirahwaſt mis nimmad ollid wangi winud, peasteli ſel puhhal ka nende käest ärra ja mitto tuhhat hebboſed, weikſid, lambad ja muud asjad jäid meie ſõa meeste ſagiks. Agga enne kui ma omma ſõajutto kaugemale aian, pean ma teile Tatari-rahwa ellamisſeſt esſite nattokeſt juttuſtama, ſeſt et ſe ſuur rahwas ennaſt ka ſel aastal meie wallitſusſe alla on heitnud. Neid on märamatta paljo ja ſe Ma kus nemmad ellawad, on wägga lai ja üks hea rohho-ma. Agga neminad ei pea ial kindlat paika. Talwel terwad nemmad ennesſele pisſokesſed urtſikud, kus nemmad ſees ellawad, ja nende hobboſed, weikſed ja lambad, need joſewad ſenniks pri pärraſt ümber, ja kui süggaw talw on, siis nemmad krapiwad lund rohto pealt ärra, ehk lähhewad künide jure, nis ſuwel heintega täis toppitud, ja ſõwad

ſõwad ſeäl, ja nenda toidwad naab ennaſt älle talwe. Jouab ſiis kewade kätte, siis nemmad jätwad ommad talwe korterid mahha ja lõwad ommad-te gid ülles, kus ſe keigeparras rohto-ma on, ja aiawad omma hooste ja loſuste karja ikka tuhhande kaupa enneste eele. Saab ſe siis ärraſõdetud, siis nemmad lähhewad jälle kaugemale. Agga nüüd teie woite kül wahheſt küſſida, kuſt nemmad siis iſt ſawad süa. Wata, nemmad on alles ragganad, ja ſeſt et nemmad loſuste ſeas on ülleskaswanud ja ei kolis egga kirikus head õppetuſt kuulda ſanud, sis nemmad on ka nago pool weikſed, ja ellawad weiste wiſil. Otſe nenda ſammuti kui praego weel teie rahwa ſeas moningaad on, kes metſa ſees ellawad ja kaugel kiriko jureſt ärra on, ja ei käi kirikus egga kolis. Need ei tea, ka ial mis



öige

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1772, lk. 15